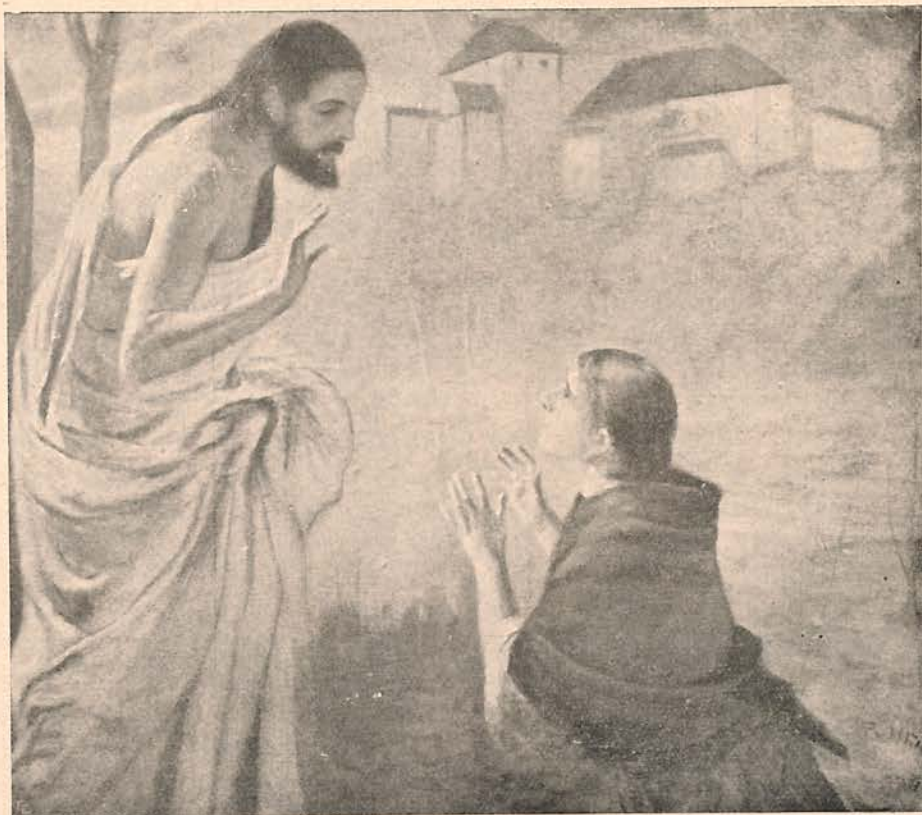

Фрицъ
фонъ
Уде

Христосъ
се явява
на
Мария
Магдалина

ДЕТЕТО ИИСУСЪ

сказание отъ *Магда Минева*

Една сутринь детето Иисусъ излѣзе на улицата. Нѣмаше никой. Слънцето не бѣ още изгрѣло. Иисусъ затвори вратичката и трѣгна къмъ бояджийницата. По пѣтя една малка тревичка Му цѣлуна краката и съ усмивка легна подъ сандала Му. Едно хубаво цвѣте отъ оградата се спусна и помилва рамото Му. „Божиятъ Синъ, Божиятъ Синъ,“ — брѣмчеха пчеличкитѣ и хвъркаха наоколо Му.

Ала детето не виждаше нищо. То крачеше бързо. Когато слънцето изгрѣ и спусна рѣще къмъ земята, за да пригърне Сина Господень, то не можа да Го достигне, защото Той влѣзе бърже въ бояджийницата и затвори вратата следъ себе си.

Тогава Иисусъ бѣше на деветъ години. Майка Му и роднинитѣ се чудѣха на Неговата сръчностъ и умъ; сякашъ не дете, а голѣмъ човѣкъ бѣше. Мария Го даде въ една бояджийница да учи занаятъ. Детето схващаше всичко и въ скоро време научи занаята, та майсто-

рътъ му бѣше много доволенъ и навредъ говорѣше добро за него.

— Слушай, — Му каза майсторѣтъ, когато Иисусъ влѣзе въ бояджийницата; — жена болна имамъ, горката. Трѣбва да я навестя, билки да ѝ сваря. А всичката тая прежда до довечера трѣбва да бжде боядисана, защото хората ще дойдатъ да си я искатъ. Можешъ ли я боядиса?

— Мога, — отвѣрна Иисусъ.

Тогава майсторѣтъ раздѣли преждата и Му показа подъ редъ, коя какъ да боядиса. Една — зелена, друга — червена, трета — черна. Тѣй Му показа преждата, която трѣбваше да боядиса съ седемъ различни цвѣтове.

— Запомни ли? — попита Го той.

— Запомнихъ, — отговори Иисусъ.

Майсторѣтъ излѣзе и си отиде въ кѣщи спокоенъ. Малко бѣше детето, но той знаеше, че е умно момче и всичко ще направи както трѣбва.

Отиде си майсторѣтъ въ кѣщи, свари билки лѣковити на болната жена, утеши